

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди
Факультет іноземної філології

**НАУКОВІ РОЗВІДКИ СТУДЕНТІВ
ФАКУЛЬТЕТУ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ**

**Збірник тез наукових доповідей
Випуск 1**

Харків
2020

УДК 81'243
ББК 81.2
Н 34

За загальною редакцією
кандидата філологічних наук, доцента **Т.В. Подуфалової**

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди
(протокол №4 від 15.06.2020 р.)*

Н34 Наукові розвідки студентів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди: збірник тез наукових доповідей / За заг. редакцією канд. філол. наук, доц. Т.В. Подуфалової. Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2020. 98 с.

У збірнику представлено тези наукових доповідей магістрантів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, присвячені актуальним проблемам іноземної філології та методики навчання іноземних мов.

Для викладачів, аспірантів і студентів філологічних факультетів закладів вищої освіти.

УДК 81'243
ББК 81.2

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди, 2020

Плахтєєва Вікторія. Жіночий образ у романі М. Етвуд «Розповідь служниці»	67
Пода Ірина. Репрезентація міста в модерністській літературі	68
Полянська Катерина. Використання таксономії Блума для розвитку критичного мислення першокурсників на заняттях з іноземної мови	69
Попова Наталія. Прагматика емпізи у політичній промові	70
Прасоленко Наталія. Мотив єдиновладдя в романі О. Хакслі «Прекрасний новий світ»	71
Присяник Світлана. Ремінісценція та алюзія в літературознавстві	72
Радіонова Ольга. Англійський концепт Жадібність у сучасній когнітивній лінгвістиці	73
Риженко Марина. Репрезентація невербального знаку емоцій «усмішка» в англійській мові	74
Рогожа Анна. Інтертекстуальність у літературознавстві	75
Сапронова Дар'я. Лінгвостилістичні засоби репрезентації образу жінки в американських фольклорних піснях	76
Северілова Єлизавета. Феномен мовної гри у сучасному розгляді	77
Солодяннікова Владислава. Міфологізація вікторіанства в романі Джона Фаулза «Жінка французького лейтенанта»	78
Соломко Ірина. Ступінь досліджуваності проблеми запозичень у сучасній англійській мові	79
Сторчак Поліна. Вимоги до відбору відео-блогів для навчання учнів старшої школи монологічного мовлення	80
Стрижак Олена. Роль лексико-семантичної інтерференції при викладанні економічних дисциплін англійською мовою	81
Тарасенко Катерина. Епістемічна модальність і способи її вираження в сучасній англійській мові	83
Теплинська Валерія. Поетика хронотопу в британському детективному романі (на матеріалі творів Г.К. Честерсона)	84
Толмачова Катерина. Вживання «експлетивного» заперечення як одна з особливостей французького синтаксису	85
Травіна Алевтина. Заголовок медійного тексту як засіб апеляції до аудиторії	87
Фірсова Аліна. Художня своєрідність оказіональних антропонімів у британській казці	88
Халавка Марина. Поняття можливого світу і його семантика	89
Худайберганова Мавлюда. Значення аудитивної компетентності у підготовці майбутніх учителів англійської мови	90
Чорна Олена. Національно-культурна специфіка емоційного концепту ОБРАЗА в англійській мові	91
Штих Анна. Переваги використання рольових ігор на уроках англійської мови в середніх класах	92
Юрченко Аліна. Особливості функціонування геймерського жаргону <i>Leet</i> у сучасній англійській мові	93

викликає «у свідомості реципієнта не тільки фактичну інформацію, а й пов'язані з ними різні переживання, емоції, усталені оцінки» [3, с.118].

Наведена класифікація прийомів, що використовуються в заголовках для залучення уваги читачів, в подальшому слід доповнити і уточнити, проте вже цей перелік прийомів можна взяти за основу лінгвістичного аналізу заголовків медійних текстів.

Література

1. Задровская Е.С. К проблеме языка заголовков современных СМИ. *Міжнародний журнал експериментальної освіти*. 2014. № 6-2. С. 143-144.
2. Кубашичева С.К., Читао Л.Р. Особенности перевода заголовков современных английских СМИ. *Вісник Адигейського державного університету*. 2015. № 2 (153). С. 59-62.
3. Плаксина Е.Б., Кусова М.Л. Языковые средства реализации воздействующей функции заголовков (на материале российской и французской прессы). *Політична лінгвістика*. 2011. № 4. С. 117-120.
4. Цюань Х. Языковая игра на базе аббревиатур в современных русских СМИ (на материале газетных заголовков). *Міжнародний науково-дослідницький журнал*. 2015. № 11-4 (42). С. 38-39.

ХУДОЖНЯ СВОЄРІДНІСТЬ ОКАЗІОНАЛЬНИХ АНТРОПОНІМІВ У БРИТАНСЬКІЙ КАЗЦІ

Аліна ФІРЦОВА

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент І.О. Подгурська

Жанр сучасної британської чарівної казки тісно пов'язаний з актом авторської словотворчості, тому що нові концепти казкової картини світу потребують нових назв. Деякі з них набувають такої популярності, що закріплюються в мовній нормі і стають неологізмами. Інші не можуть бути репродуковані в іншому контексті і назавжди залишаються власно-авторськими okazіоналізмами. Їх використання в дитячій казці є дуже важливим, бо дає дитині розуміння словотворчих процесів, розвиває її творче мислення та активує увагу юного читача.

Неологізми англійської мови є об'єктом наукових студій таких дослідників, як І.Арнольд, І.Гальперін, О.Єсперсен, М. Мостовий, Р. Фішер та інші. Більшість з них розрізняє три ступені okazіональної лексики: 1) слова стандартної будови потенційно-загального вжитку; 2) частково нестандартні новоутворення, що мають певні відхилення від правил будови слова, але їх інтерпретація не викликає труднощів; 3) абсолютно okazіональна лексика нестандартної будови, семантична інтерпретація якої є доволі ускладненою.

Особливу увагу науковців привертає така група авторських новоутворень, як okazіональні антропоніми. Їм'я є важливим компонентом, що сприяє наповненню та розвитку особистісної характеристики персонажу.

Яковенко Н.С. характеризує okazіональні антропоніми як «імена більш насичені за змістом і емоційним навантаженням, ніж звичайні, загальноновживані імена, але їх специфіка полягає в тому, що, обслуговуючи певний контекст, вони не претендують на те, щоб бути закріплені у мові і увійти в загальний вжиток».

Під час вивчення okazіональних антропонімів звертають увагу на два аспекти:

- 1) тип новотворення (розрізняють лексичні, семантичні, граматичні і фонетичні okazіональні слова і словосполучення, доволі частотним є змішаний тип okazіоналізмів);
- 2) словотвірна модель (семантична деривація, афіксація, аббревіація, словоскладання, конверсія та контамінація).

Розуміння типу та моделі утворення okazіональних антропонімів є дуже важливим при виборі стратегії їх перекладу. Основна мета таких одиниць – стисла і влучна характеристика персонажу, зображення основних рис характеру та реалізація додаткового значення, позитивної, або, здебільшого, негативної, саркастичної конотації. Залучення різних типів і моделей okazіональної топоніміки сприяє відтворенню авторської суб'єктивності, збагаченню спектру емоцій від прочитаного. Саме тому, від того, які засоби перекладу власних імен фантастичного світу оберуть перекладачі (транскрипцію, калькування чи введення в мову перекладу варваризмів) залежить, яку картину уявного світу і які естетичні враження отримають читачі.

ПОНЯТТЯ МОЖЛИВОГО СВІТУ І ЙОГО СЕМАНТИКА

Марина ХАЛАВКА

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент Ю.В. Невська

Опис і аналіз категорії модальності як важливої частини висловлювання, яка відбиває відношення мовця до пропозиції, завжди посідали особливе місце в лінгвістичних дослідженнях. У сучасних логіко-філософських дослідженнях поняття можливого світу використовується у дещо зміненому вигляді порівняно з тим, як воно було викладено класиками філософії Г. Ляйбніцем, наприклад. Вчені 20 – 21 сторіччя націлені на побудову семантики модальної логіки. Створення такої семантики (або її варіантів), значною мірою спростила розуміння суті багатьох філософських проблем, з якими мала справу логічна розробка модальностей. Першість у цьому напрямку належить, у першу чергу, В. Квіну, С. Кангеру, Я. Хінтіці, С. Кріпке, Р. Монтег'ю та іншим вченим.

Можливий світ – це «формальний і функціональний конструкт, який утілює в теорії наше звичайне уявлення про те, що будь-яка ситуація реального світу могла б бути іншою» (Зеленщиков 2014: 42). Людина постійно знаходиться у стані конструювання такого можливого світу, адже жодна з ментальних операцій – чи то роздуми, планування або пояснення – не можуть бути здійснені без контрфактичних припущень, тобто постійних конструювань альтернативних ситуацій.